

Мотиви по ч.н.д. № 1405/2023 година

Направено е предложение от страна на Окръжна прокуратура – Благоевград, с което е сезиран БлОС за групиране на наказанията по влезли в сила присъди, постановени срещу осъдения М. Л. С.. В предложението си прокурорът е посочил водените срещу С. наказателни производства, които са две на брой. Констатира е, че наложените наказания могат да се кумулират по правилата на чл.25 във вр. с чл.23 от НК и е предложил на съда да определи общо най-тежко наказание в размер на наложеното най-тежко наказание, към което да бъдат присъединени и по-леките „глоба“ и „лишаване от право да управлява МПС“, като се приспадат периодите от време, през които осъденият е задържан под стража, съответно заплатил или търпял и по-леките наказания. Първоначалният режим на изтърпяване на определеното най-тежко наказание „лишаване от свобода“ съобразно размера му следва да бъде определен по правилата на ЗИНЗС като „строг“. В подкрепа на искането са представени писмени доказателства, удостоверяващи двете осъждания на С. и справка за задържането му под стража и изтърпените срокове на наказанието „лишаване от свобода“.

В съдебно заседание прокурорът поддържа направеното предложение и пледира за цялостното му уважаване.

Защитникът на осъденото лице изразява съгласие с направеното предложение като счита, че с определянето на общо наказание по двете влезли в сила присъди срещу С. се гарантира в максимална степен защитата на правата му. Настоява за съобразяване на всички писмени документи, с които се удостоверяват сроковете на задържане на С. и тяхното приспадане от наложеното му най-тежко наказание „лишаване от свобода“.

Осъденият С. поддържа изразеното от служебния му защитник, без да добави нищо по съществото на предложението на прокурора, а в предоставената му последна дума буквално заяви, че „няма какво да каже“.

Благоевградският окръжен съд, след като съобрази наведените от страните аргументи и данните за влезлите в сила присъди срещу М. Л. С., намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Правното основание на искането за кумулация се съдържа в нормата на чл.306, ал.1, т.1 от НПК. Освен това съдът е длъжен при решаването на окончателната наказателна съдба на едно осъдено лице да прецени предпоставките за приложението на чл.25 във вр. с чл.23 от НК по отношение на всички влезли в сила присъди срещу него. Те са изброени в предложението на прокурора и фигурират в приложения по делото актуален бюлетин за съдимост на лицето. От последният се установява, че С. е осъждан по н.о.х.д. №1697/2022 год. на БлРС, споразумението по което е влязло в сила на 23.02.2023 год. Деянието, квалифицирано като престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, е извършено на 04.09.2022 год., а наложените му наказания са „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца с отложено изпълнение за три години, „глоба“ от 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок

от 9 месеца. Видно от информацията от бюлетина за съдимост на лицето е, че „глобата“ е изплатена изцяло на 13.03.2023 год., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ също е изтърпяно за времето от 04.10.2022 год. до 04.07.2023 год.

Освен това С. е осъждан и по н.о.х.д. №94/2019 год. на БлОС, присъдата по която е влязла в сила на 23.11.2023 год. За извършени на 23.11.2017 год. престъпления по чл.116, ал.1, т.4, пр.3 и т.11, пр.1 във вр. с чл.115, с чл.18, ал.1 от НК и по чл.131, ал.1, т.12, пр.1 във вр. с чл.130, ал.1 от НК му е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 12 години при първоначален „строг“ режим на изтърпяването му.

Изброените и влезли в сила осъдителни съдебни актове по наказателни дела от общ характер срещу С. позволяват да се заключи, че се касае за съвкупност от престъпления по смисъла на чл.25 във вр. с чл.23, ал.1 от НК. Видно от времевите рамки, в които са извършени отделните престъпни деяния и съответно датите на влизане в сила на съдебните актове, с които лицето е признато за виновно, може да се заключи, че престъпленията са извършени преди да има влязла в сила присъда, за което и да е от тях. Този факт позволява да се пристъпи към групиране на определените на осъденото лице наказания по правилата на чл.23 от НК, към който препраща нормата на чл.25 от НК. В този смисъл на С. следва да бъде определено най-тежкото измежду наложените му наказания, което в случая е това по н.о.х.д. №94/2019 год. на БлОС, в размер на 12 /дванадесет/ години, при първоначален „строг“ режим на изтърпяването му съгласно правилата на ЗИНЗС в чл.57 от с.з.

Изхождайки от бюлетина за съдимост на лицето и представените справки от ГД „ИН“, от определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“, на основание чл.25, ал.2 във вр. с чл.59, ал.1, т.1 от НК, следва да се приспадне времето, през което осъденият С. е задържан под стража по н.о.х.д. №94/2019 год. по описа на БлОС, считано от 24.11.2017 год. до 05.12.2017 год. като един ден „задържане“ се зачита за един ден „лишаване от свобода“, както и изтърпяната част от наложеното му наказание „лишаване от свобода“ по н.о.х.д. №94/2019 год. по описа на БлОС.

На последно място и на основание чл.25, ал.1 във вр. с чл.23, ал.2 и ал.3 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 12 /дванадесет/ години следва да се присъединят и наложените по н.о.х.д. № 1697/2022 год. на Районен съд – Благоевград наказания „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 9 /девет/ месеца и „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева. Отчитайки удостовереното по надлежния ред обстоятелство на база представените и приети писмени доказателства, от наложеното наказание „лишаване от право да управлява МПС“ следва да се приспадне времето, през което същото е изтърпяно изцяло, считано от 04.10.2022 год. до 04.07.2023 год. Наложената „глоба“ е изцяло изплатена, поради което не следва да се предприемат действия по нейното принудително събиране.

В конкретният казус БлОС не намира за необходимо приложението на

чл.24 от НК за извършеното групиране на наложените с отделни съдебни актове наказания на осъдения С.. Основното съображение на съда е свързано с тежестта на наложеното му за по-тежкото престъпление наказание, което се явява достатъчно, за да гарантира преосмисляне от страна на дееца на собственото му поведение. Отстраняването за по-дълъг срок от обществото на един млад човек, който към момента на постановяване на съдебното определение няма навършени двадесет и пет години, е нецелесъобразно и съответно би затруднило съществено пълното му реинтегриране след изтърпяване на определеното му наказание.

По изложените съображения съдът постанови определението си, което беше обявено на страните в съдебна зала.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: